

Szerkesztőség és kiadó hivatal
B. J. helyén utca SIMON-ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETÉSENYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap szelemi részét illető
minden körülmények ide intézendők.

Értesítetlen levelek csak ismert kasszától
fogadhatók el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házból hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hónapra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábpottisor egyvasári beiktatásáért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyitólár 4 hasábpottisorért 20 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újdonság sora 50 krajczár.

XV. évfolyam 1888.

Debreczen. Kedd, Január 24.

17. szám.

A hazamentő!

(T.) Apponyi Albert grófnak, azert, hogy ő Apponyi Albert gróf nagyon rájárt most a rud, de kivált a mérsékelt ellenlélek szónoklati „ecclat“-jának csillagzata igen lemenő félbe kezd jutni s maga a vezér Apponyi Albert azzal a mellette álló és beszámítható két száz regimenttel, melyet Beóthy Ákos és Horánszky Nándorképviselek, meg a konzervatív pártról reájok maradt kovás manganéttákkal, nem képesek a szabadelvű párt újabb és újabb hadtesteinek „Manlicher“-féle tüzeléseit kiállni. Ha a lövés nyomait meglehetne rajtuk látni, úgy néznének ki mint egy Backerosta. És még hozzá az a „malheur“, hogy a Lonkay szent Antal lapja a „Magyar Állam“, Apponyinak a demokracziáról tartott philippikáját megdicséri! Denique a szerencsétlenség nem szokott magában járni, hanem akire egyszer rákap, azt megdolgozza.

Különösen, az Apponyi pénzügyi politikájának nagy szabásán ütött Weckerle tatóngó sebet, mikor bebizonyította, hogy a demokrata nemes gróf, ki az évi deficitet 40 millióra, kalkulálja, évi egy millió megtakarítással akarván megszüntetni. De még ha megtakarítaná! És mivel akarván megtakarítani? Először is az ország-ház építésének megszüntetésén és a színházakon. A nemzet szegényére és gyaláztatára ott akarván hagyni a már két év óta folyó építkezést, emelvén az ország hitelét azzal a rettenősen demokratikus Tarjagósy Illés-féle fináncz ésszel: „Ime nézzétek azt a nyomorult helyzetet, melybe Magyarország pénzügyeit Tisza Kálmán sodorta, hogy felkellett hagyni a nemzetnek büszkeségeit szolgáló ama monumentális építkezéssel, mely pedig már bele is került vagy két millióba, és felkellett bontani mind ama szerződéseket, melyeket az állam a vállalkozókkal kötött.“ Hogy aztán a nemes gróf az ő hosszú alakjának egész felkiáltó jelével

oda állhasson a romok fölé s elsihassa Jeremiással Magyarország csődbe jutását, mondván: „Nemzetem ébredj! Rajtad csak egy olyan demokrata gróf képes segíteni, aki a „Magyar Állam“-nak más-különböben is ideálja!“

Ez volna az egyik jámbor óhajtatás! Ha azonban nem volna elég arra, hogy Tisza Kálmánt egy ilyen mameluk armádiának közepett megbuktassa, hát itt a másik; a színházak segélyezésének megszüntetése. Amely kérvény Spanyolországban megakar bukni, az ne tegyen mást, hanem egyszerűen tiltsa be a bikaviadalo-
kat — mivel, hogy kinek kinek az ő izlése szerint, — a spanyolok ezt, ha nem az is, de nemzeti ügynek tartják; míg a magyarok, ha bár nem tartanak is annak színházai ügyét, az lenne egyszerű, amit akadna egy odáig súlydát nyomoru-
lt kormány, mely be merné vallani, hogy a „nemzeti nyelv és zene ezen templomait“ tovább segélyezni nem képes. Annál inkább pedig, mert nemzeti ügynek tartják, az ő határozottan demokracikus és őszinte politikájával jól számított Apponyi gróf hogy: ha semmi más, hát ez a két esztévszett pénzügyi szörnyiség, okvetlen megbuktatná, még Árpád apánk kormányát is. Na már aztán, arra a Tisza Kálmánra, aki az ő demokrata hazafiságában és nemzetiségében ilyen Apponyi Albert tudna lenni, édes mindnyájan azt mondanánk, hogy — ki vele! Ki ki ki! Hogy még a porát se lássuk, még a nyoma se érintse a kormánydeszkát!

Én nem tudom, hogy ki tanácsolta Apponyi Albert grófnak ezt a kormánybuktatási manővert, hogy egy ilyen soroksári és kutyabagosi diplomatához méltó indítványt lépjen a nemzet parlamentje elé, de annyit, mindenféle kipikédő és kapkodó, s végre a demokracziára fanyarodó kormányozhatnamsági kinszenvedésének daczára is felmerek tenni róla: hogy nem töle telt ki. Kétségbe kellene

esnünk, ha egy miniszterelnökségre aspiráló, nagy eszűnek tartott nagy szónok, a pénzügyi helyzet megmentésének céljából, olyan egy milliós indítványt terjesztene elő komolyan, mely 40 millió defecitnek a megszüntetésére lenni hivatva és azzal kezdené a „tónk“ eltávolítását, hogy kimondaná a fizetéképtelenséget, nagy fekete táblára fehér betűkkel írná ki a „csőd“-öt, és azt odabidgyesztene az országház, az operaház, meg a nemzeti színház falára, — Hanem hát Apponyi Alberttel rossz szelleme játszott akkor, mikor ez indítványt szájába adta, vagy a nemezis, mely az nnokákban akarja büntetni az ősök bűnét! . . .

A delegatiók egybehívása. A delegatio májusban, az országgyűlési első ülészekének bezárása után fog egybegyülni, amennyiben — amint ez a hetvenes években is történt — az országgyűlés legközelebbi ülészekéig még májusban, azonnal az első ülészek vége után megnyitják és csak a megtörtént alakulás és az országos bizottság tagjainak megválasztása után napolattik el, a legközelebbi ülészekre, az őszi időszakig.

Országgyűlés.

Budapest, január 23.

A képviselőház mai ülése elején, a honvédelmi miniszter betérjeszté a Budapesten felállítandó fegyvergyárnak adandó állami kedvezményekről szóló törvényjavaslatot.

Az erre tovább folytatott költségvetési általános vitában szót emelt I r á n y i D á n i e l, ki a szabadelvűség fogalmát adva, a szébb liberalis tényeit sorolta fel, szemben a kormány és pártja állítólagos mulasztásával. — P u l s z k y Á g o s t, tartalmas beszédben csipős észrevételekkel kísérte Apponyi fejtegetéseit s meggyőző erővel, tetszések közt mutatta ki az ellenmondásokat és ellentéteket Apponyi gróf nyilatkozataiban és törekvéseiben. — Végül a szélsőbalról még H e v e s s y Benedek szólt a költségvetés ellen, mire az elnök az általános vitát, mely ma egy hete vette kezdetét, déli 5/4 12 órakor b e z á r t a. Még csak az előadót s az ellenindítványok benyújtóit illette meg a szó.

H e g e d ű s S á n d o r élénk polemikus beszédében, melyet a ház figyelemmel s a többség gyakori tetszésnyilatkozatok mellett hallgatott végig, először is Apponyi gr. jel-szavait (különösen hármát) vette kritika alá s hatással mutatta ki azok vezéres és veszedelmes voltát. Majd az ellenlélek a tulkiadásokra s a deficit meghatározására vonatkozó állításait szedte szét és számtételekkel mutatta ki, hogy pl. a francia és porosz államháztartásban még nagyobb tulkiadások fordultak elő; ugyszintén számadatokkal mutatta ki, hogy az ellenlélek az adóemelésre s az államjóságok eladására felhozott számtételei egytől-egyig tulzattak. Eközben Győrfy Gyulának is érzékeny lecskét adott ama hamis adatokról, — melyeket a földadó nagyságára a nézve felhozott. — Legnagyobb effectust pedig azzal kellett az előadó, hogy Horánszky egyenes felhívására, három pontban bizonyította be, hogy az ellenlélek pessimistius jóslatai nemcsak nem következtek be, sőt az eredmények igen örövendetesek. Végül még a kibontakozásról szólt, mire a zajos helyeslésekkel fogadott előadói beszéd végzetével, mely méltán sorakozott a szabadelvűpárt azon fényes szónoklatai sorába, melylyel e vita folyamán nemcsak álláspontra dologi igazságát, hanem a vitában való tulsúlyát is meggyőzőn bebizonyította, H o r á n s z k y é l t a z á r s z ó j o g á v a l. Kiterjeszkedett Láng, az előadó, Tisza és Wekerle beszédeinek pénzügyi részeire s zokott vette a kormányparttól, hogy önvédelem helyett támadta az ellenléket. Miután még az előadó rectificálta szavait s Pulszky Ágost és Horánszky személyes kérdésben röviden nyilatkoztak, az ülést véget ért.

Égető kérdések.

Megirtuk már hogy Tisza miniszterelnök válaszolni fog az kérdésekre, melyeket a helyzet fölül Helyi és Perczel intéztek hozzá?

Bizonnyal válaszolni fog, — írja a „Pester Correspondenz“ — és nem is fog soká várni válaszára. Ez az ő szokása; ő, a szó mestere, a parlamentárium megtestesült liberalis képviselője, nem kutatja soha, hogy kötelessé-e válaszolni; neki tökéletesen elég, — hogy kérdés tételére a parlament minden egyes tagja jogosult, ő előtte az ő személyére nézve a másiknak kérdezési joga már ön-

— Nem tetszenek nekem az ilyen gyermekek, a kik már tizenhárom éves korukban komoly férfiak akarnak lenni, — szolt Csongrády Gyuri. — Miért nem játszol te a több gyermekkel, Pali?

A fiu büszkén, daczosan elfordította fejét és nem felelt. Hanem valami félóra mulva, mikor Csongrády menni akart, kikísérte őt a kapuig s ott megállva, komolyan, szeméit a földre sítve s fiatal homlokát redőkebe vonva, így szólt hozzá:

— Gyuri bácsi azt kérdezi, miért akarok máris komoly férfi lenni? Meglehet, megértémmámmáknak és a kis Árminnak nemsokára szükségük lesz, hogy egy férfi legyen mellettük. S ha Isten úgy akarja, az lesznek.

Csongrády Gyuri meglepetve, megütődve nézett a gyermekre, nem merete neki atyját említeni s hallgatva megszorította kezét, mintha valami felnőt férfi lett volna.

Eszter már egy idő óta megszokta, hogy minden dolgot közölt Palival, nem mintha a gyermekről tanácsot akart volna kérni, hiszen nevetésnek tartotta volna ezt, hanem elhagyottságában, egyedüliségében ez a fiu volt az egyetlen lény, kivel szándékait, terveit, gondolatait közölte.

Lassankint, a nélkül, hogy észrevenné Eszter, minden házi és családi ügyben beavatta a fiut, csak szívének buját, panaszát titkolta el előtte. Mintha azt lehetett volna titkolni! Az okos gyermek jól tudta, miért betegeskedik anyja, miért szomorú; nem kérdezte s hallgatott róla mindig.

Mikor januárban megkapta Eszter az utolsó levelet férjétől, e levél hideg hangja összeszorította szívet s könyekre fakadt. Nem volt képes nyugalmat szimlelni e perczen.

(Folyt köv)

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A bojár leánya.

Regény.

Írta: Vértési Arnold.

(Folytatás.)

Hónapokkal ezelőtt nem lett volna nehéz dolog menekülni; most a labyrinthe közepén, melyből a kétségbeesett lélek nem látott utat a menekülésre, könnyen el lehetett kábulni.

A fekete fűrtök végig siklottak Armin képén, arcz az arczhoz ért, s mint valami villanyos érintésre megrázkódott az ifju ember. A következő pillanatban egy forró csók égett a szép asszony ajkain.

Armin hevesen megradadta két kezét s kezei közé szorította.

— Ha el kell, veszni, — zólt lázasan, — kész vagyok elveszni . . . Marina én megőrülök, mert nagyon, igen nagyon szeretem őnt!

A szép asszony nem emelte föl piruló fejét, gyöngéd karja még erősebben szorította át Armin nyakát s reszkető ajka visszaadta a csókot.

Talán, ha lett volna egy jáborát közelében, még megmenthette volna Armin; önmaga nem volt képes többé megmenteni magát. Talán, ha neje, gyermekei közel lettek volna, lett volna ereje kirántani magát a veszedelemből; a távol ködében az egykor kedvesek képei most elhalványultak s emlékeztük lankadt, fogyott, szétfeszített.

Január elején még egyszer irt levelet haza nejehez. Azóta többé nem. Rövid, hideg pár sor volt az is. Az volt az utolsó.

Január végéig parasztjai gyakran látták őt magánosan kilovagolni s örült gyanánt vágatni keresztülkaszul a fagyos földeken. A jámbor oláh paraszt keresztet vetett magára s meg volt győződve, hogy a dumnu előbb utóbb kitöri nyakát.

Ugy lászott, mintha lelkiösmérete üldöznék, nem volt nyugalma. Cselédei gyakran találták őt szobájában az asztalra könyökölve s mereven nézve a pisztolyra, melyet maga elé tett az asztalra.

Látták, hogy ajka lázasan mozog és hallották tőle suttogó szavakat, de nem értették. A tépelődő lélek utolsó küzdelme volt. Már elbukott. A megtörtént meg nem történté tenni, visszalepni többé nem lehetett. Guny és gyalázat tárgyául hagyja-e itt a nőt, ki hitt neki és szerette őt?

A pisztoly legkönnyebben nyugalmat szerez a zaklatott szívnek. Szászors is hozzá nyult; de ismét letette. A golyó elhallgattathatja a lázongó szívet, de Marinának jó hír nevén, becsületén nem segít. S szilaj képzetében sápadtan látta megjelenni a sötét éjben a szép asszony képet, irtózatosan vádolva őt.

Jó volna meghalni, de most már nem lehet.

XII.

Távol, a magyar alföld kis falujában szomoruan multak a napok Fehér Árminné házánál. Csaknem az egész télén át betegeskedett.

Csongrády Gyuri átjárogatott gyakran, néha kétszer háromszor is napjában. Mindig volt valami dolga, vagy az ispánnál, vagy a nagyobbik fiával Palival; legalább mindig ez alatt a szín alatt jött, ámbar a dolog vége valóságban mindig csak az volt, hogy Eszterrel akart beszélni.

— Én azt hiszem, Gyuri, hogy ön fél tőlem? — szolt egyszer mosolygva Eszter egyik vidámabb percében.

— No, az nem volna épen csoda kedves galambom, — viszonzá Csongrády Gyuri egész komolyan. — Hanem hát az csak rám nézve veszedelem, — téve utána csendesen, majdnem suttogva.

Engedelmet kért, hogy rá gyujthasson. Soha el nem mulasztotta az engedelemkérést.

A pipafüsttel aztán elszállt a sentimentális is, legalább ködbe borult egy időre s a

derék, beszületes compossessor elkezdett Árminnól beszélni s arról, hogy milyen baj az, ha az embernek olyan messze országban van jószága, a honnan télen haza sem jöhet, mert a hó ott ől magasságra elborít minden utat s a farkasok csoportosan járnak a havon, mint nálunk a birkanyájak.

Olvasta valahol ezeket a rémitő dolgokat Oláhországról, vagy csak úgy rémlett neki, mintha hallotta volna; hanem valóban azt hitte, hogy úgy van.

A jó Csongrády Gyuri nem igen volt alkalmas vigasztalónak. Hanem becsületesen megtette, a mi tehetségében állt.

— Édes galambom, azt gondolja maga, hogy oly könnyen szabadulhat az ember Oláhországból, — szokta mondogatni; — sok baja van ám az embernek, ha valami jószágot átvész. Nem megy az olyan könnyen, mint maga gondolja. Hiszen, ha jöhetne Armin, már rég itt volna. Hanem sok bajba, idővesztésébe kerül az, míg ő ott mindent rendbe hoz.

Hanem azt, hogy miért kerül ez oly sok időbe és bajba, nem tudta megmagyarázni a jó Csongrády Gyuri. Hogy is tudta volna megmagyarázni, mikor maga sem értette?

Roszt vigasztaló volt. Meglátszott rajta, hogy maga sem hiszi azt, a mit mond, hogy maga sincs megnyugtató, midőn mást akar megnyugtani.

Ezen a jó rokon kívül azután senki sem volt, a ki vigasztaló szavakat mondott volna a szegény, elhagyott asszonynak. Elvonultan élt a világtól. Az előtt sem igen mentek sehová, míg férje itthon lakott, ritkán mentek tul a falu határára valahová a szomszédba: most épen sehová sem ment Eszter.

Két fia volt minden vigasztalása. A kis Armin vidáman futkosott játékaik után. Gyönyörködött benne anyja. De Pali korához mérve szokatlann komoly volt s napról-napra komolyabbá, mondhatni komorrá vált.

magában involválja az alkotmányos felelős miniszter kötelességét: válaszolni, és pedig lehető gyorsan és lehető kielégítőleg.

Mindenesetre igen sok függ a kérdésről és igen gyakran lehetetlen még az oly gyakorlott szónokra nézve is, mint Tisza, oly választ adni, hogy az a kérdésnek teljesen megfelelő legyen. Azon számos pontok közt, melyek Helfy és Perzel interpellációjában foglaltak, egynél több van olyan, melyekre egy miniszternek, még ha akarna is, lehetetlen nyílt parlamentben világosan és határozottan megadni azon választ, melyre a kérdező nyilván czélzott. Hiheti-e valaki komolyan, hogy a minisztereknek lehetőségük kifejtene egyes pontozatait ama szerződésnek, melyen a hármas szerződés alapul. Avagy előbb hitelesen és hivatalosan nyílt s ünnepélyes parlamenti ülésben kell kijelenteni, hogy Ausztria-Magyarország és Itália nem kötelesek a Vogeseken átmenni, Németország és Ausztria-Magyarország Massanah-ba csapatokat küldeni, Olaszország és Németország Vidinét ostromolni vagy Filippótot megszállni, ha egy szövetséges résznek érdeke ezen elővonulást, expedíciót, berontást még oly sürgősen követelné is. És midőn az egyik interpelláló azon kérdést teszi, vajlon nem hívjuk-e fel Oroszországot, hogy hadait határainkon szállítsa le, — valóban nehéz el képzelni, hogy ily kérdésre tulajdonképp minőnek gondolja a választ.

Mindazonáltal nem volt felesleges és hasznalt foglalkozás az égető napikérdéseket parlamenti interpelláció tárgyává tenni és ha nem is lehet arra számítani, hogy a minisztereknek az igen tiszteletreméltó de jócskán con- és diffusz Perzel, és a diplomacie megmondottabb, némely éppen nem tárgyalható mellékkérdésekben azonban a hámból nagyon kirugó Helfy urak kezdeményezése folytán egy valóságos külügyi működési programot fog adni, — reményleni lehet, hogy Tisza az alkalmat fel fogja használni arra, hogy külpolitikáknak általa és gróf Kálnoky által 1886-ban kifejtett, a múlt évben újból megerősített álláspontját ma is teljességgel érintetlenül és változatlanul fennállónak jelentse ki.

Es ezt már magát nagy nyereségnek, nagy megnyugtatósnak kell tartani. A közvélemény, az egész magyar nemzet mint nek előtte ugy ma is ószintén és határozottan a béke fenntartása mellett van, de nem kevésbé ószintén és határozottan van mellettségünknek és azon vitális érdekeinknek megóvása mellett is, melyek reánk nézve a hatalmi viszonyok és befolyási korok alakulásával a Balkán félszigeten összefüzne vannak. Az ország még egyszer és ismételtelen akarja hallani a miniszterelnök ajkáról hogy szövetségeseinkre nyugodt szívvel támaszkodhatunk, hogy nem gondolnak Bulgáriának és a

Balkánnak Oroszország kényére leendő kiszolgáltatására. Ismételtük: senki sem akarja nálunk a háborút. Es midőn a „Neue freie Presse“ Helfy és Perzel uraknak gyilkos háborúi vágyat imputál, midőn igazságtalanságot követ el ellenük: az urak nem akarnak vetekezni, hanem csak — interpellálni.

Napi hírek.

— **Az új világ.** Ily ezim alatt új regényt írt lapunk kitünő dolgozó társa és vezérezikl írója **Tövölgyi Titus**. Mindaz a mi az új regényről annak jellemzésére, mi az értékére, sensatiót keltő légré, társadalmi világára előlegesen elmondható, el van mondva azon előfizetési felhívásban, melyet ma lapunkhoz mellékelünk. A Tövölgyi ragyogó irányát, mely fantáziáját az olvasó közönség már rég ismeri, de most oly irányban jelenik meg a szerző, mely bár új lesz a magyar regényirodalomban, de minden bizonnyal méltó fel-tűnést fog kelteni. Előre láthatólag a könyv nagy kelendőségnek fog örüvendi, mert hisz-szük, hogy a ki a mellékelt felhívást és két irodalmi kitünőségünk Szana Tamás és Komócsy József előleges bírálatát elolvassa, abban felébred a kíváncsiság és előfizet „Az új világ“ ra.

— **Nyári szinkör Debreczenben.** Emilitést tettünk már arról a mozgalomról, mely a régóta vajdó szinkörépítésre irányuló törekvésnek helyes irányba terelése végett indult meg. E mozgalom egy értekezlet összehívásában nyilvánul, melyre nézve Grúvaid József tette meg az első lépést, midőn ezen eszmének híveket toborzott s az értekezlet összehívására a helyi színig három olyan lelkes támogatóját nyerte meg, mint Szikszay József, Szepessy Gusztáv és Komócsy Arthur. Hisszük, ily férfiak állván az ügy élére, az sikerülni fog minél előbb. Az értekezletre az összes ismert barátai és a színészet összes elsőrangú művelői meghívatnak: a városi hatóság, a a színházi bérlo uraságok, több szorgalmas színházi látogató, a színigazgató, a szintársulat tagjai. — A meghívókövetkezőleg hangzik: —

„Egy Debreczenben építendő nyári szinkör létesítésének kérdésében oly sokszor történtek már nyilvános felszólalások, hogy a kétségtelül közérdekű fontos ügy kívánatosá teszi, hogy a szétágazó vélemények lehetőleg egyszí-nyűen meredbe tereltessek. Nincs kételyünk a felett, hogy mindazok, kik a debreczeni színészet ügyét szívüknök viselik és ennek működését figyelemmel kísérik, már rég azon belátásra jutottak, hogy az itt működött szintársulatok anyagi bajai a nyári idénynek többnyire bizonytalan és legtöbbször kedvezőtlen eredményeiben vették kezdetüket. Ezen tarthatatlan helyzetnek lehetőleg véget vetendő, alólítottak elérkezettnek vélik az időt, hogy Debreczenben oly intézkedéseknek meg-tétele iránt, melynek egyedül célját egy nyári szinkör létesítése képezné — az első lépések megtétesse. Ez okból van szerencsénk Czimet a fenforog kérdésben a város-háza nagytermében f. b. 28 án,

délután 3 órakor tartandó értekezletre tisztelettel meghívni. Debreczen, 1888. Január hó 20. Szikszay József, Szepessy Gusztáv, Komócsy Arthur.

— **Halálozás.** Kőnyves Tóth Kálmán lelkesünk s a Budaházy család sulyos csapás érte, Dr. Péter Pál, Laczháza város főorvosa életének 48 éves korában történt elhunytával. Hagyott maga után ifjú özvegyet szül. Budaházy Bellát s két kis árva. Temetése szerdán lesz. Kőnyves Tóth Kálmán és Budaházy Endre, Hajdúvármegye számvevője — kik az elhunytban sógorokat gyászolják — a mai vonattal Laczházára utaztak.

— **Újabb adakozás.** A czepléd u. templomban felállított Orgona javára a t. cz. timár ifjuság, az általa rendezett bál jövedelméből, mai napon 10 frtot jutottat kez-zembe; a mely kegyes adományt, míg egy-felől hálás köszönettel nyugtatványozom, — másfelől nagy lelki örömmel hozom nyilvános-ságra, mint olyan ténny, mely azt igazolja, hogy a t. cz. timár ifjuság multságának örömei között sem feledkezett meg áldozatot hozni az ur oltárára. E nemes adomány le-gyen megjutalmazva Istentől, ki az így mutatott örömeiben gyönyörködik. Debreczenben 1888 Jan. 23 Némethy Lajos mk. ev. ref. lelkész.

— **Elfogott betörő.** Lapunk egyik közeli számában emítettük, hogy Szepessy Joán hajdu nánási földbirtokosnót, a főváros „Budapest“ nevű szállójában megrabolták, nagy mennyiségű ékszerrel rabolta el tőle. Az ékszer lopást Kovács Antal nevű egyén, ki a letartóztatott Zsadány eselédkönyvét oltotta, követte el. Kovács Antal egyike a leg-hírhedtebb gonosztevőknek, ki éveket töltött már különböző börtönökben. Mindenkor álnév alatt szerepelt a többek közt Kiss Ferenc, Dombai Antal, Miksies Miklós és Zsadányi János nevek alatt követett el számos nagyob-b lopást. Daczára ez új nyomnak azonban nem sikerült Kovács Antalt elfogni, bár egész e hó 21-ig Budapestben tartózkodott, Pozsonyban tegnapi délelőtt Schwiungenshöl rendőrkapitánynak, ugyanannak, ki Spangát is el-fogta, sikerült a pályaudvarban a vakmerő ékszerészertől letartóztatni. Birtokában 150 frt készpénzt és 5000 frt értékű ékszer találtak. Kovács beismert, hogy ő követte el a lopást és azt vallotta, hogy a tett elkö-vetése után egy hétig a fővárosban tartó-zkodott.

— **Uj szivarok.** A „rövid“ szivaroknak versenytársuk akadt. A dohánygyárak igazgatósága ugyanis új kétkrajzós szivarokat fog áruba bocsátani, melyek, daczára az egyenlő árnak, állítólag „még sokkal jobbak“ lesznek az eddigiekénél. A dohánygyárak igaz-gatósága ezt tudatva a gyárakkal, egyuttal felszólított intézett hozzájuk, hogy a gyár-tásra nagyobb gondot fordítsanak, mert a kö-zönség részéről jogosan emelnek panaszt a szivarok és cigaretták gyatrasága ellen.

— **Danielik János meghalt.** Egy régen elfeledett, egy hosszabb idő óta elhomályo-sodott fényes szellem hunyt el Danielik Já-nosban. Danielik János működése leginkább az 50 éves nehéz napjaiban érvényesült. A Pesti Naplót sok becses dolgozattal (tárcák, vezérezikkek, tudományos apróságok s ismer-tésekkel) gazdagította. Mint a Szent István társulat igazgatója nagy tevékenységet fej-tett ki, ő indította meg a magyar enziklo-

pediát, mely a magyar közművelődésnek igen nagy szolgálatot tett. A konkordatum kor-szakában őt biztak meg azon emlékirat szerkesztésével, mely a pápa elé lett volna terjesztendő, a bécsi konkordátum törvény-telensége ellen. A pápa IX. Pius azonban nem engedte maga elé terjeszteni ezt. 61 ben a helytartósághoz a vallási ügyek előadójá-nak uvezették ki. — Később pénzzavarai kö-vetkeztében szekesvstrum alá került s Egerbe kellett visszavonulnia, hol tegnap délben meghalt.

— **Keves ásványvíz érte el** azon nagy elterjedést és rendkívüli eredményeket, mint az alig tizenkét évvel ezelőtt fölfedezett „Fe-rencz József“ című budai keserűvíz. Ő fölsége által ki lett tüntetve a legmagasabb nevének viselésére s a Szent István koronájának véd-jegyül használására legfelsőbb engedélyt ka-pott. 10 kiállításán lett díjazva 5 arany, 2 érdeméremmel és 3 dicséret okmányval, a vi-lág minden hírneves orvosi tekintélyei által teljes elismerésben részesül jótékony enyhe és biztos hatása miatt. Ezen tulajdonainál fogva ma már minden faluban ismerik és le-het kapni a „Ferencz József“ keserűvizet.

— **Beiratkozások az egy éves önkéntesi tanfolyamra.** A f. évi február hóban megnyíló egy évi önkéntességre előkészítő tanfolyamra napról napra tömegesebben érkeznek a jelent-kezők; s különösen vidéki nagyobb váro-saink p. N. Vár, Miskolc, Kecskemét, Szat-már, NagyKároly szolgáltatták eddiggel a legjelentékenyebb kontingenst. Mint értesülünk a helybeli kereskedő ifjuság egyesületében is mozgalom indult meg, arra nézve, hogy mi-nél több egyesületi tag vegyen részt ezen nagy horderejű jogot biztosító tanfolyamban; mely egyfelől hivatva van az ifju kereskedő nemzedéknek megadni azon minősítést, hogy 3 év helyett egy év alatt tehessen eleget védkötelezettségének, másfelől pedig hasznos és szükséges tanulmányok közlése által oda hatni, hogy ifjabb kereskedőink műveltsége magasabb fokra emeltessek. Mindkét czél ön-magában véve elég fontos arra, hogy a tan-folyam legnagyobb virágzásra emelkedjék.

— **Kimutatás.** A debreczeni asztalos if-juság által rendezett s e hó 15-én a Koroná-ba tartott tánevigalom számadásairól s felül fizetésekről: Bevétel: Belépti jegyekből 108 frt 42 kr. Felülfizetésekből: 20 frt 50 kr. Bi-zottsági tagok alapbete 54 tag per 3 frtjával 62 frt. Összesen 200 frt 92 kr. Kiadás 187 frt 45 kr. Többlet maradt 13 frt 47 kr mely maradvány a 24 tag közt egyenlő arányban, az általuk betett 3 frtba (alapössz szeg személynként) mint visszajárulandó összeg adatik vissza, így — sajnálatlalt — a jótékonyczéla mit se fordíthatott, mivel a felülfizetésekkel sem lett fedezve a kiadás. Felülfizetők névsora: Dóczy Gedeon ur 2 frt Halmy Mihály 2 frt, Asztalos egy-let 5 frt, Harsányi István ur 2 frt, Nikházy László 1 frt, Kainráth Antal 2 frt, Kovács Sándor 1 frt, Szöllösi István 2 frt Balla La-jos 1 frt N. N. 1 frt, Nagy Imre 1 frt, Nagy József 20 kr, Nagy Sándor 30 kr. Összesen 20 frt, 50 kr, mely összeget, mint a kegyes adakozók névsorát közönnel hozzuk tudomásul eversorát nyugtázza Debreczen 1888. Jan 22 a bizottság nevében Lókodi Ferencz asztalos mester.

— **Az Antikrisztus meghalt.** Városunk közönsége bizonyára ismeri, vagy ha nem,

Egy macska kaland.

Irta: Káli Hegedűs József.

Borsodi Lajosnak a sok között egy igen rossz szokása is volt, és ez az, hogy soha és sehol sem tudta a közép utat megtartani, mindég a szélsőségekbe esett. Így volt a szeretettel és a gyűlölettel is.

Ezt a kis jellemvonást csak azért kel lett előrebocsátani, hogy ne tartsák nagyon furosának, kedves olvasóim azt a történetet, a mi itt elmondatik.

Körülbelül három éve annak, hogy Borsodi Lajos Nácziájá megdöglött. Keser-venen megsiratta és elásvatta éppen az ab-lakával szembe levő virágos rózsza ágyba, s most ott pihen s várja a trombitás angyalt, ha ugyan a macskák számára is létezik fel-támadás. Mert tudni kell, hogy Náczi egy óriási nagy kandur volt. Az ugy nev-zett kender magos macskáknak egy igazi diszjépl-dánya. A városba sem szebb, sem nagyobb, sem okosabb macska nem létezett. Ha valami csinylt tett, mert minden nagy okossága mel-lett is tett eleget, oda ment gazdájához, fel-mászott az ölébe és ugy döngölözött hozzá, olyan hangosan duruzsolt, hogy az ember szinte azt hitte, hogy motyog valamit.

Ilyenkor már tudni lehetett, hogy nem sokára valamelyike a szolga személyzetnek keresni fogja Náczi, számon kérendő tőle vagy a pecsenyét, vagy a tejet, vagy pedig valami ártatlan házi állatnak, fehér nyulnak vagy galambnak életéből elrablott napjait. Az előbbi esetben Lajos barátom mindig meg védte Náczi, de ha ilyen gyilkosság sült ki, akkor mindig kapott egy pár pofont, a mit is ő mindég szörnyű aprehenzióval fogadott, s bele telt egy egész nap is néha, a mig egy ilyen összezördülés után megint megbékült vele. Pedig Lajos nagyon szerette az ő Ná-cziját, s mint fentebb is jeleztem ezt a sze-retelet tulságba is vitte. Náczi mellette ült a széken ebéd és vacsora alatt, éjszaka pedig vele hált a szobába. Egész szokássá vált már

Lajos barátomnál, hogy ha Náczi duruzsolá-sát nem hallotta, hát nem is tudott aludni. Most sem tudott addig elaludni, mig a eseléd-ek mindent tivé nem tevé előnembözték va-lahonnan Náczi.

Ó aztán szépen odafeküdt a Lajos lá-baihoz és hangos duruzsolása meghozta az ő álmát. Mikor aztán ugy körülbelől gondolta, hogy a gazdája már alszik, akkor szép cse-ndesen lemaszott az ágyról és a szobában levő másik ágyra kapaszkodott fel, ott el-nyújtózott egész hosszúságában és szépen el szenderült ő is.

Hanem hát volt a Lajos barátunk sze-retetének Náczi kívül még más tárgya is; nagyon szerette ugyanis barátait. Volt is mindég annyi barátja, mint kevés embernek, a szobája egy valóságos kaszinó volt a hely-beli szálloda a vidéki jó barátok számára. Akárhányszor megessett, hogy 2—3 szálló vendége is volt egyezre. Ilyenkor aztán ugy aludtak, a hogy lehetett, ki a díványon, ki a földön.

Haj sokat tudnának ezekről a szép időkről mesélni a Lajos barátunk ifjúkori ezimborái Dóry, Dezső, Samu, Pali stb. stb. Hanem ezek a jó fiúk kevésbé szerették Ná-czi, mint Lajos gazdája, azért, ha vendége volt, Nácziának mindég ki kellett költözni a konyhába.

Mert Lajos, bár nagyon szerette Náczi, de a vendégeit mégis jobban.

Történt egyszer egy zord novemberi napon, mikor Lajos távolról sem várta és sejtette, hogy az ő kedves Pali barátja meg-érkezett. Természetesen hozzá szállott még pedig az éjszakának abban a szakában, a hol már minden igaz hívó az álmok országában lovagol, ki fehér ki fekete lovon (gyíngy-bek kedvéért fehér, lovon lovagol, a ki szépet álmodik, fekete lovon, a ki rosszat) Lajos

barátunk ezen az éjszakán a fekete lovon lovagolt, még pedig vágatva.

Irtózatos dolgokat álmodott; sötét er-dőben volt, a hol három zsvány szeme láttára őlt meg egy embert s ő nem mert sem megmozdulni, sem segítségért kiáltani, a verejtek óriási cseppekben gyöngyözött a homlokán.

A mig így vergődött keservesen Pál megjött, s mivel mindég nyitva volt az ajtó, anélkül, hogy felköltötte volna Lajost bejött a szobába. Az inas, a ki az ilyen éjjeli látogatókhoz szokva volt, szép csendesen megágyazott, a tüzet fel szította a kantal-lóban s miután Pálnak az ő ruháitól való megszabadulásában segítségére volt, eloltotta a gyertyát és eltávozott.

Mind Pál, mind pedig az inas különös figyelmet fordítottak arra, hogy a házigazda álmait ne háborgassák. S ez a jó lelkeknek sikerült is teljes mértékben. Lajos aludt, még pedig abban az erős meggyőződésben, hogy szobáján rajta és Náczi kívül senki sincs. Náczi is ebben a véleményben lehetett, mert szokása szerint, megúván magát a Lajos ágyában, lemaszott azzal, az erős szándékkal, hogy ő most a vendégágyba fogja magát teljes hosszúságában kinyújtóztatni. S bizony ő végre is hajította ezt a szándékát, felugrott az ágyba, még pedig olyan szerencsétlenül, hogy a kifeszített tiz körmét az ártatlanul alvó Pálnak az arcába vágta, még pedig teljes erejéből.

Kedves olvasóm! képzelje magát abba a helyzetbe, s akkor körülbelől elgondolhatja azt a hangot, a melyet Pál hallatott segítség után kiabálva.

„Jaj! ki az? Segítség! Segítség!“ „Gyertyát! világosgot!“

De már erre a kiabálásra Lajos is le-szállt a fekete lóról, és felébredt. Páni félelem vett rajta erőt, hogyne, félig még borzasztó álmának hatása alatt, balott valakit segít-ség után kiabálni abba a szobába, a hol ő magát egyedül vélte lenni.

Megragadta az éppen feje felett csüngő esengettyű zsinórt, el kezdte azt kegyete-lenül rángatni s egész erejéből kiabált.

Gyilkos!!! Tüzet!!! Segítség!!! S miután a szobában semmiféle védőeszköz nem volt, hát az egyetlen védelemhez fordulta, a mely mint mondani szokták: szegyen bár, de hasznos.

Igen ám, csak hogy Pál, a ki első ál-mából ilyen gonoszul ébresztett fel, s az első álom hatása alatt fogalommal sem bírt róla hogy ki bántotta így meg, kikerülendő egy újabb támadást, szinte nem állott ugyan-azon védelmi eszközökhöz fordulni. Mind a ket-ten neki rohantak az ajtónak, s mivel mind a ketten ki akartak menni, hát egymást nem eresztették. Lajos a kilincsénél, Pál a sar-kánál, húzták az ajtót, kifelé. Retenetes du-lakodás fejlődött ki, melynek a gyertyával megjelenő inas vetett véget. Lajos természet-esen fel ösmervén Pált; mindjárt más han-gulatba esapott át.

— Te vagy édes Pálom, hozott Isten. — Hozott ám, mondá ő, de köszönöm én az ilyen vendéglátást. Csak akkor vette a házi-gazda észre, hogy vendége arcából folyik a vér. — Rótkön tisztaba volt a helyzettel. Ezi Náczi tette, a gonosz. Doctor féle ember lévén Lajos, beragasztotta a Pál sebeit angol flastrommal s valami nagynehezen megbéki-tette; Pál megbékülésének azonban azon felté-tele volt, hogy Náczi ki kell lökni.

Igen ám, csak hogy Náczi is megvolt ijedve kegyetlenül, s ha valaki felé közelített, elkezdett fujni, s bizony, ha mégis hozzá nyult volna valaki, talán karmolni som áta-lott volna.

Igy hát nem volt mit tenni kikellett az ajtót nyitni, s Nácziának ilyenformán adni értésére, hogy a szives marasztalástól elmehet; el is ment, meg pedig ugy, hogy három napig vi-sza sem jött. Akkorára már Pálnak is telje-sen begyógyultak a sebei, s a barátság telje-sen helyre volt állítva. Hanem Náczi sohasem hált Lajosnál többet a szobában.

akkor h
tának,
hívtak;
emleget
a Pavil
örög;
melyért
mi ann
életén
izben v
pig fel
den jel
latba
világos
madszo
tett ta
magyar
rom a
ban is
zárva
után
szin
az öreg
dön A
vizsgál
most o
igazán
táján t
zölhető
vetkező
ni és p
kir. op
Londo
tenoni
híres
prágai
vészek
tika a
ket leg
A hau
világ
azonk
hátsz
tersün
sebb
nyörk
keim;
szomor
illetve
DÓSS
datisz
órákor
szos e
folyó
kis-esa
kath.
kertbe
Az en
26-án
végtis
kat s
Debre
lágoss
nek
héten
színhá
művés
a több
ryné,
Ujházy
műsor
tik el
szőr)
„Bolo
„Vára
31-én
urak
2-án
vigját
másod
„Ne
közt a
ret a
hamos
rosz
való s
álló f
ha no
dassal
ségve
darab
tett é
bohöz
oly
szerep
pott
hetség
indító
szerző
jen.
fog m
czagt
kerül
eljárá
lentin
írja a
az op
nyáro
vendé
debre
replk
de ne

ödésnek igen
datum kor-
emlékirat
lett volna
um törvény-
azonban
i ezt. 61 ben
ek előadójá-
zzavarai kü-
ált s Egerbe
gnap délben

azon nagy
yeket, mint
fedezett. Fe-
riz. Ó folsége
abb nevének
ájának véd-
egedélyt ka-
5 arany, 2
nyval, a vi-
télyei által
kony enybe
mlajdonainál
merik és le-
servizet.

es önkéntesi
an megnyíló
tanfolyamra
nek a jelent-
gyobb váro-
skemét, Szat-
eddigelé a
t értesülünk
sületében is
2, hogy mi-
részt ezen
mfolyamban;
a kereskedő
sítést, hogy
essen eleget
dig hasznos
e által oda-
k műveltsége
két czél ön-
hogy a tan-
nelkedjék.

asztalos if-
n a Koroná-
ról s felül
gyekből 108
t 50 kr. Bi-
er 3 frjtával
kr. Kiadás
3 frt 47 kr.
zt egyenlő
ba (alapössz-
szajárulandó
gállattal —
tt, mivel a
e a kiadás,
y Gedeon
asztalos egy-
rt, Niházy
rt, Kovács
rt Balla La-
1 frt., Nagy
r. Összesen
t a kegyes
ozzuk tuda-
Debreczen
ben Lókodi

Városunk
gy ha nem,

lelt csüngő
t kegytele-
bált.
tség!!! S
szköz nem
z fordulta,
zégven bár,

i első álmá-
el, s az első
n birt róla
ülendő egy
lott ugyan-
Mind a ket-
mivel mind
gymást nem
Pál a sar-
tenetes du-
gyertyával
s természet-
s más han-

ött Isten.
köszönöm én
vette a házi-
ból folyik a
helyzettel.
féle ember
sebeit angol
nem megbéki-
g azon felté-
ni.

is megvolt
é közelített,
égis hozzá
ni som áta-
lett az ajtót
ni értésére,
hét; el is
a napig vi-
ak is telje-
rátság telje-
ezí sohasem

akkor hallotta híret annak a helybeli prófé-
tának, kit valódi nevén Zohányi Sámuelnek
hívtak; de közönségesen Antikrisztus néven
emlegettek. Künn a czepléducezi temető és
a Pavillon kaszárnya közt lakott a jámbor
öreg; ott kertészkedett s hirdette az újant,
melyért Antikrisztusnak kiáltotta ki magát,
mi annyal inkább könnyebb volt, mivel
életén bizonyos titokszerűség borong. Két
izben volt már tetszalott, a mikor 4-5 na-
pig feküdt a még meg nem szűnt élet min-
den jele nélkül. Kétszeri feltámadása bámu-
latba ejtette a prófétaát kétségbe vonó
világot. Föltámadt a harmadszor, miután har-
madszor meghalt, hogy megpecsételje hirde-
tett tanát? Aligha. Hiszen Zohányi bátyánk
magyar ember volt; s jól tudhatta, hogy há-
rom a magyar igazság — még a meghalás-
ban is... Kis házikója már tegnap óta
zárva volt. — A rendőrségnél tett jelentés
után hivatalos közegek mentek a hely-
színrre s az ajtót feltörték. Ott találták
az öreg prófétát élettelenül elterülve a föld-
ön. A közkórházba szállítván a hivatalos
vizsgálat kiderítette, hogy Zohányi bátyánk
most csakugyan nem tréfált, hanem meghalt
igazán.

— **Wagner Concert.** A jövő hó közepe-
tán tartandó Wagner conce. tról most kö-
zölhetünk némi részleteket. Nevezetesen a kö-
vetkező művészek fognak abban közre működ-
ni és pedig Hausser Mathild a Stuttgarteri
kir. opera primadonnája, Tiferro Emil a
Londoni metropolitan Opera house hős
tenorja, Krause Nándor a Casseli opera
híres baritonistája, Nagel Ottilia a
prágai zongora művésznő. Fentnevezett mű-
vészek mindannyian elsőrendűek, kikről a kri-
tika a leghízelgőbb módon nyilatkozott, s ki-
ket legközelebb bővebben fogunk ösmertetni.
A hangverseny legérdekesebb része lesz a
világhírű Valkürenek I felvonása
azonkívül lesznek egyes solo részek a „Tan-
háuser”, „Lohengrin”, „Parsifal” és „Meis-
tersänger” operákból, s így Wagner leghíre-
sebb remek műveiben lesz alkalmunk győ-
nyörködhetni.

— **Halálozás.** Erdőssy Pál, gyerme-
keim; Irma, Rezsia, Mathild, Béla és Ilona,
szomorodott szívvel jelentjük szeretett férjem,
illetve feledhetlen jó édes apánk, néhai ER-
DŐSSY PÁL nyugalmazott posta- és távir-
datisztnak, folyó évi január 23-án éjjeli 11
órákor, életének 66-dik évében történt gyá-
szos elhunytát. A boldogultnak földi részei
folyó hó 25-én délutáni 2 órákor, fognak a
kis-csapó-utcai 368 dik számú háztól a róm.
kath. szertartás szerint, a szent-annai sir-
kerbe örök nyugalomra letétni. —
Az engesztelő szent miséidőszakot folyó hó
26-án délelőtt 9 órákor fog megtartatni. A
végtisztességtételre ösmerőseinket, barátain-
kat s a nagyerődné közönséget meghívjuk.
Debreczen, 1888. január 23-án. Az örök vi-
lágoosság fényesedjék neki!

S z i n h á z .

Karozag Vilmos 4 felvonásos színművé-
nek „A Híves”-nek premiereje a jövő
héten szerdán febr. 1-én lesz a nemzeti
színházban. A czimszerepet, az intézet nagy
művésznője P. Márkus Emilia játssza;
a többi szerepeket pedig Felekiné, Szathmá-
ryné, Lubinszkyne, Nagy Imre, Mihályfy,
Ujházy, Szigethy Imre sat. Az új színmű, a
műsor szerint, háromszor egymásután ada-
tik elő. —

Színházi műsor. 25-én: „Chamillac” (Elő-
sző) 26-án: Petaud király udvara” 27-én:
„Bolonok grófja” 28-án: „Gasparoe” 29-én:
„Varázs fátyol” 30-án: „Ne bánts virág”
31-én: „Kendi Margit” Febr. 1-én: „Tiszt
urak a zárdában” (Loesarekné jutalomjátéka)
2-án: „Kis mama”, „Már késő”, „A polgártárs”
vigjáték. (Elősző) 3-án Ugyazon darabok
másodszor. 4-é: „Tiszturak a zárdában” 5-én
„Ne vigy a kiserthebe” (Elősző.)

Püspöki, ki már rövid idő alatt azok
közé áll, kiket a közönség legzíveléseben szer-
ret a színpadon látni, nálunk mondhatni ro-
máosan emelkedett. — Tavaly a „Falu
rosz száján” láttuk először, noha ide
való szüületés, s apja régóta közbeccsülésben
állt főnöke volt a színházi ruhatárnak. Akkor
ha nem is hidegen, de meglehetősen tartózkod-
dással fogadtattott. Azóta szorgalma és tehet-
ségével kivívta azt, hogy a legsikerültebb
darabokban neve a legjobbakkal emlegette-
tett és ösmertett el. Legutóbb Jókai
boházatában a „Bolonok grófja”-ban
oly alakítást mutatott be a komornyik
szerepében, melyben méltó elismerést ka-
pott mindenkitől. — E sikere, valamint te-
hetsége, de főleg szorgalma arra
indította az igazgatóságot, hogy Püspökinek,
szerződésen kívül egy jutalomjátékot enged-
jen. A derék színész jutalomjátéka pénteken
fog megtartatni, mely alkalommal Jókai ka-
czagató bohósága: „Bolonok grófja”
kerül színe negyedszer. Az igazgatóság ez
eljárását dícsértéti.

Uj soubrette-énekesnőt szerződöttett Val-
entin Lajos. Erre vonatkozólag következőket
írja a „Pesti Hírlap”: Kopácsy Juliska,
az operaiskola egyik tehetséges növendéke, ki
nyáron a budai színházban is szép sikerrel
vendégszerepelt, virágvasárnapjától kezdve a
debreczeni színházhoz szerződött soubrette-
pökrőre. E hírt mi már régebben hallottuk,
de nem akartuk addig nyilvánosságra hozni,

mig a kisasszony, kitől az illeté-
kes körök nagy jövőt várnak, vizsgáit lenem-
teszi. Most, ha már e ránk nézve érdekes hírt
t. laptársunk elárulta, azt is megsughatjuk
közönségünknek, hogy Kopácsy kisasszony
nemesak hogy az opera iskola legjelesebb
növendéke volt, hanem maga Evva a nép-
színház igazgatója akarta ott megnyerni. Val-
entin Lajos ő előle szerződött el hozzánk
a fiatal fenomenalis szép hangú énekesnőt.

Chamillac.

(Színmű 5 felvonásban. Irta: Feuillet Octáv. A debre-
czeni színpadon először adatik jan. 25-én.)

Feuillel ugy ismeretes a világ előtt,
mint a párisi highe lite és szalon autorizált
írója. Alakjai a felső tizezrek soraiból kerül-
nek ki, meséi a sűrű redonyók által takart
fülkék védelme alatt sugdosott bizalmas törté-
netek körül mozognak és még technikája
is nélkülözi azt a robustus elemi erőt, mely
az újabb realiztikus irodalmat oly éles ellen-
tétbe helyezi a distinguált körök gondokodás-
módjával.

A Chamillac ből kétségtelen, hogy Feuillet
is elérkezettnek látja immár az időt, nem
folytatni tovább a czéltalan kiüdelmet az
áramlat ellenében s megadni a kellő koncepczi-
siót a közönség izgalmat kívánó izlésének.
Excentrikus alakokhoz excentrikus
mesét gondol ki s a technikai fogások egész
halmazát alkalmazza, hogy a néző érdeklő-
dése egész az utolsó jelenetig ébren tartas-
sék s csak a függöny végső legördülését jelző
csengettyűsö elhangzásakor sejtse meg ve-
lünk, hogy hanyadán vagyunk a hőskövek és
a megoldással.

A Chamillac egy regényes dráma ká-
rázató, szemfényvesztő romantizmussal, mely
első látásra leköt, kíváncsiságot kelt; de a
mint a színházban kívül vagyunk — s okos-
kodni kezdünk fölé, beláthatjuk, hogy a
helyzetek jellemei csaknem képtelenek. Ha-
nem ezeket a jellemeket, az alakokat Feuillet,
avval a biztos és a leginomabb árnyalatok
kifejezésére is alkalmas tollal dolgozta ki, a
melyről szerző főként regényeiről már évti-
zedek óta ismeretes.

Szerző ez újabb darabjában a szokot-
nál nagyobb figyelmet fordít az epizod
jelnetekre és alakokra is. A második felvonást
egészen az epizodok töltik be s különösen a
játékonyági egylet közgyűlése akár egy ön-
álló, élénk genre-kép számba is vehető.

Egy szóval Feuillet régi, előkelő modo-
rának előnyeit ezuttal szerencsés összeköté-
tésbe hozta az újabb színműirás vívmányával
s ily szövetségnek természetesen csak a leg-
nagyobb színpadi külső siker lehet az ered-
ménye. A darabnak tendenciája is van. Védi
a büntetésüket kiszendevett bűnösök és a tár-
sadalom részvétét, támogatását kéri számunk-
ra, s a mi fő, rámutat a kártya veszedelemre.
A darab főhőse Chamillac az az ember,
ki e védelmet nemesak elvben, de gyakorla-
lag is kereszttül viszi, szolgálatában fogadván
csupa gyilkost, rablót, zsványt, persze, mi-
után a börtönbüntetést kiállották.

Sőt Chamillac a bukkott erénynek is lel-
kes patrónusa, így pl. magához veszi Ledieu
Sophiet, egy ballettáncosnőt, a kit akkor
fedez fel, mikor ez kedvesének bukásáról ér-
tesülve, széngőzzel akarja magát megmérgezni.
E kisasszonynak megígéri azt is, hogy nőül
vezi, a mi egy oly gentlman, gazdag, okos,
bátor és sentimentalis férfihoz ilik is —
regényben.

De Chamillac nem számítot arra, hogy a
könyörületesség érzetén kívül, más érzés is
bírhajta szerelomére. Pedig megcsik rajta az,
a mi sok más emberen is megcsik, hogy ak-
kor felezi fel szívet, mikor azt már máshoz
kötötte. Chamillac beleszeret La Bartherie
tábornok leányába özv. Triás Jeanneba, a ki
jegyben jár D'Illiers Roberttel, egy morozus,
feltékény gavallér.

Még két személyt kell bemutatnunk ha-
marjában, hogy a dráma meginduljon.
Az egyik Hugenet festő a ki Sophiet
festeni tanítja, ezt a festőt Chamillac hozta
divatba; az ő ateljerjében, hol Jeanne arcz-
képét festi, ismerkedünk meg majdnem vala-
mennyi szereplő személylyel.

A másik Maurice, a tábornok fia.
Jeanne fivére, ki üres óráiban hadnagy és —
kártyás.

A tábornoknak van egy fivére, La Bar-
therie, a ki képviselő, erény bizottsági tag
különben — hogy is mondjuk — világi, és
akinek egy igen szabadelvű és nyelvű neje
van, Clothilde, a ki a darabban intricut
játsszik.

Ismerjük tehát e személyeket (a darab-
ban ez két felvonást vesz igénybe) mos lás-
suk a drámát.

Maurice kártyázott és 70,000 francot
veszített becűletszóra, melyet, ha holnapig
ki nem fizet, nevét a club fekete táblájára
függesszük ki. Főhitelezője Chamillac, a ki
zsarnoki módon követeli a pénzt.

Megsughatjuk, hogy ezt azért teszi esu-
pán, mert ezzel egy iszonyu éjszakát akar
szerezni a fiatal embernek, a kit majd elez-
ke leszoktat a kártyáról.
Maurice elmondja Jeanenak a fenyegető
veszélyt; Jeanne gyémántjait ajánlja fel neki
de Maurice nem fogadja el. Kapja magát te-
hát az övegy és éjjel elmegy egyedül Cha-
millae lakására, lefátyolozott arczal. Ott
Sophiet találja Chamillac kal veszedelvé.
A kit védenéze azzal gyanúsít, hogy Clothilde
ba szerelmes és a lefátyolozott éjjeli női

vendégben ezt véli felismerni, jól le is hord-
ja, — de mikor a fátyol lehullt, odaftat Je-
annehoz, bocsánatért esdekel, bizik benne
és elsiet.

Ennek az a magyarázata, hogy Jeanne
egykor vis a-vis-ül ajánkozott, midőn az egész
casinói közönség hátat fordított neki a né-
gyesnél.

Tehát Chamillac és Jeanne egyedül ma-
radnak és kidülit a mit fent említettünk,
hogy jó lesz Mauricenak a lezke.

E közben D'Illiers a bálbán Clothilde
által értesült, hogy jegyesse e pillanatban
egyedül van Chamillaenál. Beront, esőkönnyös
megtagadása minden magyarázatnak — párbaj.

A negyedik felvonásban megérkezik va-
lami katonai utról a tábornok. Megtud mind-
ent; fiát lehorja, de megbocsát neki, mivel
ez önkéntesnek Afrikában megy; leányát per-
dig ki akarja békíteni D'Illierssel, kit azonban
Jeanne elutasít, kijelentvén, hogy nem bocsát
meg neki soha.

Azt is tudja már most mindenki, még a
tábornok is, hogy Jeanne Chamillacot s ez
öt szereti. Valami nagy akadály se volna,
mert Sophiet elvette időközben Hugonet a
fező. A tábornok azonban kijelenti, — hogy
áthághatlan akadályok választják el őket
egymástól, melyet ő el nem árul, de, ha Cha-
millac felépül, mondja el maga Jeannak.

Chamillac felépül, a tábornok megjelenik
Jeannal és Chamillac iszonyu küzdelem és
kin közt elmondja a nagy titkot, mely a má-
sodik felvonás óta szakadatlanul izgatja ki
váncsiságunkat: Chamillac mint hadnagy
szolgált, a tábornok — akkor még ezredes
— alatt; kártyás volt, vesztett es meglapta
főnökét, az ezredet, ki tetten érte. Önként
rohant a halálba, de az ellenség csak össze-
vissza szabdalta, de meg nem ölte.

Igen ügyesen, rendkívül elmés fóköző-
dással jutunk felvonásról felvonásra e pontig,
melylyel a darabnak vége van. Mert hisz az
oly romantikusnál, mint Feuillet, természetes,
hogy Jeanne a vezeklőnek — mert ez a ve-
zékés sokkal nehezebb az öngyilkosságnál
— kezét nyújtja s a tábornok áldását adja
frigyükre.

Ime a darab, benne a romantizmus
minden fény, de minden árnyadala is.

CSARNOK.

Az egészségügy haladása.

Irta: Dr. Tihanyi Sámuel.

(Folytatás.)

Az alcoholismus elleni védekezést, ugy
az államnak, mint a társadalomnak, sőt min-
den egyes embernek, mint kötelevő feladatot
kell elismernie, mert csak az állam és társa-
dalom együttes működése által lehetséges e
baj tovarterjedésének megakadályozása, esük-
kenése.

Az államnak kötelessége az elárusítandó
alcohol tisztaságáról gondoskodni, mert nem
tisztá alcohol tartalmazó pálinka az, mely
oly felette kártekonan hat a szervezetre. A
fogyasztandó pálinkát meg kell ugyan az
államnak drágitálni, de nem oly czéliből, hogy
a megrágitás az államnak tulságos hasznót
hajtson, mert a pálinkából befolyt állami ha-
szon határozottsággal csak fictió. Csodálatos
mily csalóka a pálinka, tulságos élvezete
mellett az sül ki, hogy mindég más hatást
mutat mint a minő valóságban: látszólag
erősíti a szervezetet, de a valóságban gyen-
gíti azt; melegítő hatással kezesget, de az
ellenkező áll be; trümmel esalogat; de szo-
morúságot idéz elő; barátságot színel, de
esküdt ellenségünk. Mennél nagyobb a páln-
ka fogyasztása, annál nagy bb az elszegé-
nyedés, a demoralisatio és annál nagyobbak
büntetésül az államnak és a társadalomnak a
befolyt haszonért a kórházak tébolydák és
börtönök fentartására, a szegények segélyzé-
sére fordított költségek.

A pálinkára vetett nagyobb adó csak
arra szolgáljon, hogy a fogyasztást esűknt
se, mert mennél kisebb a pálinka fogyasztása
annál nagyobb valóságban az államok jóléte,
a nép boldogsága. A pálinkára vetett na-
gyobb adóval szemben, a kevesebb alcohol
tartalmazó italokat kevésbbé kell az állam-
nak megadóztatnia, hogy ez által ezek fo-
gyasztását a pálinka rovására megkönnyítse.
Az állam azon lelketlen kereszmárosokra, kik
az iszákosságot, bármikép elősegítik szigoru
büntetések szabjon, ép így kell megbüntet-
nie a nyilvános korhelykedést. A megögzött
iszákosok javítására, illetőleg meggyógyításá-
ra javító intézetek állítandók fel és a tör-
vényhatóságok utasítandók, hogy ily egyé-
ket, bárha kényszerrel is az ily intézetekben
elhe yezték.

A társadalomnak kötelessége a szegé-
nyebb néposztály anyagi helyzetét javítani,
gondoskodnia kell oleső, egészséges tápszer-
ről, népkonyhákrol s igyekeznie kell a népet
az alcohol bő élvezetének ártalmas voltáról
meggyőzni.

A közegészségtan népszerűsítése, annak
minél szélesebb körben való terjesztése, mint
alapföltétele az egyének és az össztársadalom
jólétének, a congressus által általánosan el-
lett ismervé és ki lett mondva, hogy annak
tanítása nem csak a felsőbb, de a nép és
közép iskolák tanrendjébe, mint nélkülözhe-
tetlen tantárgy vétessék föl. Már szenge-
körben kell az embernek megtanulni miként
vigyázzon egészségére, melyre egész életén át

süksége van, mely nélkül nem képes mun-
kálkodni és mely nélkül mint ember kötelme-
inek nem felelhet meg. Ki lett továbbá mond-
va, hogy a közegészségtan az orvosi facultá-
sokon kötelevő és vizsgatárgyává tétessék.
Az alsó és közép iskolákban a közegészségtan
tanítása és a czélra külön kiképzett orvosok
által, kik tanárképzésnek, eszközöltesek.
A papnövendék és tanítóképezdekben is adas-
sának elő az egészség ápolásának legfonto-
sabb alapjai, megköveteltetvén a tantárgy
sikeres elsajátítása. Az ipariskolákban az
ipart érintő hygieniának tanítása el nem mu-
lasztandó.

(Vége köv.)

DEBRECZENI SZÍNHÁZ

Holnap, szerdán, 1888. jan. 25-én,

először:

CHAMILLAC.

Színmű 5 felvonásban. Irta: Feuillet Octasse

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértesi Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

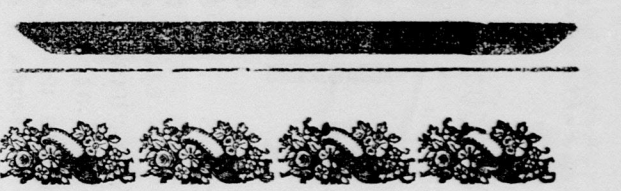
Kunz József és Társa

C Z É G.

Kis-templom bazár.

Ajánlja dus választéku raktárán:

Jaeger-féle alsó ing, nadrág,
és harisnyákat,
kötött és tricó derekakal
téli kendők és plaideket,
utazó plus- és gyapjutakarókat.
(2)

„Kis adagban határos, nem kellemetlen ízű.”
Kértek a forrás használatát az egyes elnevezést
„Kórodámon a legkedveltebb hashajtó víz.”
Dr. Korányi tanár. Dr. Kézmárcy tr.

FERENCZ JÓZSEF keserű víz

„Hatásosabb mint a többi budai vizek.”
Dr. Gebhardt tr.
használni. Kapható mind-ütt. A szétküldési Igazgatóság Budapestén.
Kittütetve 6 arany és érdeméremmel. Szétküldés 1886. évben 1 millió palack.

Hirdetés.

Nsgos Gróf Zichy Géza urnak a hosszú-pályi-i határban az ugynevezett „S z a b ó t i s z t a ”-i birtokán lévő öreg szálla erd-je szabad kézen eladó, — az erre vonatkozó feltételek, s illetve a levágandó fák vé-
telára felül tudomás szereshet Nemes Kálmán ügyvédnél Debreczenben Battyáni-
utca 2160. sz. a.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

házánk egyik legszénasvadasabb
SAVANYUVIZÉ,
vegyelmözve dr. Lengyel Béla egyetemi tanár úr által.
Ajánlja a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által fő-
leg a légzési-, emésztési- s húgyveszervek hurutos
bántalmáinál hatásosan gyógyítja a Rhaehitis-, gör-
vél-, vese- és köszvénybajokat, ép ugy használható a ta-
gok csúszs bajainál, gyermekeknek meggyógyítja a tulságos
gyomor-savanyú képződést s fokozza az idegrendszer
tevékenységét. Gazdag szénasv tartalma folytán ezen üdítő
savanyuviz a lezkellemes-bb izzei bir s borral használva
igen nagy keletnek örvend.
m. k. és szerb kir.
udv. szénasvízszállítási
társaság Budapestén.

Friss föltésben mindenkor kapható:
Ugyiszintén minden gyógyszertárban, fűszerkereske-
desben és vendéglóban.

Édeskuty L.

Arverési hirdetem. ki onat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Lajosnak mint a debreczeni ref. Egyház megyei pénztárnok végrehajtható-
nak Kiss Ferenc és neje Szász Juli-
anna végrehajtást szenvedők elleni 100
frt tőkekövetelés és járuléka iránti vég-
rehajtási ügyében a debreczeni kir. tör-
vényszék (a debreczeni kir. járásbíró-
ság) területén lévő Debreczenben fekvő a deb-
reczeni 395. számú telekkönyvben A.
+ 1. r. sz. alatt felvett 2772. sor számú
bel-össég 691 frt, és A. + 2. r. 11628
hr. sz. a. felvett ujosztású földre, azon-
ban az erre B. 8. r. sz. alatt feljegyzett
azon korlátozás, hogy adás vévés és
csere tárgyát csak is házzal bírók kö-
zött képezheti — épségben hagyása mel-
lett 36 frtban az árverést ezennel meg-
alapított kikiáltási árban elrendelte, és
hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az
1888. évi April hó 17-dik napján d. u.
3 óraker ezen telekkönyvi hatóság ár-
verési termében megtartandó nyilvános
árverésen a megállapított kikiáltási áron
alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%
át vagyis 69 frt 10 krt és 3 frt 60 krt
készpénzben, vagy az 1881. LX. t.
cikk 42-dik §-ában jelzett árfo-
lyammal számított és az 1881
évi november hó 1-én 3333. szám alatt
kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban,
kijelölt óvadéktépes értékpapírban a ki-
küldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-

pénznek a bíróságnál előleges elhelye-
zéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1887. évi decz. hó
28. napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly
tszéki bíró.

Téli Saisonra.

Van szerencsém a nagyérdemű kö-
zönségnek üzletemet tisztelettel aján-
lani, a hol minden időszakban friss és
szép

rózsák, camelia, jáczint,
gyöngy-virág

több másféle virágok kaphatók; ugy-
zint mindenféle bál, menyasszonyi és
mell csokrokat, koszorukat élő levelek-
ből és virágokból legdisz-sebben kiál-
tva jutányos árban elkészítés végett
felvállalok.

Ezenkívül nagy készlet van tartós
és díszes szobai növényekből. Felvállalok
díszítéseket, bál és tematkezési
alkalmakra tropikus növényekkel.

Üzletem és kertészetem úgy van be-
rendezve, hogy bármily kényes igények
nek megfelel. Szolid, pontos, izletes és
jutányos kiállításért kezeskedem. Vidéki
megrendeléseket pontosan teljesítek.

A nagyérdemű közönségnek becses
partfogásáért esedezve vagyok

alázatos szolgálója

Paczelt János

mag és virág üzlet tulajdonos
Csegléd és Batthyányi utca sarkán
DEBRECZENBEN.

Minden
magyar háztartásban
divattá vált már a

LENCKA

kévé

használatát s nemcsak azért,
mivel magyar gyártmány, hanem
mivel aroma, illat és az al-
kautézek kifogástalan minő-
sége tekintetében föltűnő a
kereskedelmünkben előforduló
összes kávépótlékokat.

LENCKA-kávé kapható min-
den fűszer és esemégre keres-
kedésben, s a hol még nem
volna vagy a készlet elfo-
gyott volna, a t. közönség
követelje mint magyar
gyártmányt.

Minták kívánatra ingyen
és bérmentve.

DEBRECZENBEN
a gyár képviselője:

MÜNCH GUSZTAV ur.

Valamennyi külföldi szerekkel előnybe helyezendők a magyar közönségnél
különben már a legjobb hírnévnek és fokozatos elterjedésnek örvendő a külföldi
lebbadgyárok óriási reklám dacára, örvendő százezer emberben tíz éven át a
bel- és külföldön nyert tapasztalatok nyomán, oskás növénykivonatokból össze-
állított

Kárpáti egészségi labdacok,

melyek biztosan, minden káros következmények nélkül rem erőszakolva, hanem
minden fájdalom nélkül, eldugulás, nyálkásodás, étvágyhiány, gyomorhaj, telfuvó-
dások, szédülés, fejfájás váltóláz, aranyér, borkiütések és sárgaság ellen.

Főraktár: Friedrich János gyógyszer-zsól Malaczkán, Pozsony m.
Egy skatulya ára 21 kr., egy tükeros 6 skatulyával 1 frt 5 kr. Egy tükerosnál
kevesebb nem küldetik.

Valódi minőségben kapható Mihalovics István gyógyszerésznel. Legújabb haláiratok.

Tekintetes ur! Legyen oly szives nekem fél tükeroset küldeni, miután megvagyok győződve
az ön kárpáti egészségi labdacainak kitűnő hatásáról.
Necpál, Turéc m. 1887. szept. hó 30-án.

Diabik Alajos, segédjegyző.

Tekintetes ur! Sziveskedjék nekem egy tükeroset az ön kitűnő kárpáti egészségi labdacsaiból
utánvét mellett küldeni.
Prága, Vorstadt köngl. Weinberge No. 690.

Br. Kalina Károly.

Tekintetes ur! Kérem tessék nekem tíz skatulyát az ön kárpáti egészségi labdacsaiból küldeni,
jó hatásukért már sokaknak ajánltam.
Bács, VI., Ufergasse.

Tisztelettel Zollner Pál.

Tekintetes gyógyszerész ur! Miután ön nem élhetek az ön kárpáti növényekből készült lab-
dacsaik nélkül, kérek belőlük négy tükeroset küldeni.
Budapest, 1887. szept. 2-án.

Maradok alázatos szolgálója tisztelettel
Tóth János, kalapos-mester.

Tekintetes ur! Ezennel felkérem ismét — de megjegyzendő, hogy az általam méltónak és
kitűnő hatásúnak beismer, az ön által készített vértisztító labdacsaik, annál fogva dicseim és más
felebarátomnak is méltán ajánlom, kivált a kik székszerűségben szenvednek, ezen nagyra becsült lap-
dacsokat használják, s aztán a mi legűbb, jó étvágyunk is örvendnek.

Ennifogva kérem postafordultával 12 skatulyával egy jó barátomnak utánvétellel küldeni.
A d a (Bácsm.) 1887. okt. 9-án.

Cseh Gergely, férj-szabó.

Tekintetes Friedrich ur! Kérem legyen szives azon kárpáti labdacsaiból legisíetősebben az
ide mellékelt összegért küldeni. Mivel én már több éve használom, nem nélkülözhetem.
Isten tartsa sokáig a szenvedő emberiség számára.

Kontz Ferenc.

Tekintetes Friedrich János gyógyszerész ur! Már pár éve, hogy használom, de nemcsak
magam, hanem másoknak is osztom az ön jóhatású labdacsaik bajainál, s azért kérem 2 tükeros
megküldését. Dobnán, 1887. márcz. 6-án.

Szecsok Ede, plébános.

Tekintetes gyógyszerész ur! Folyó év május havában egy jó barátom által ajánlva bajomnál,
t. i. bőrbetegségemmel ezen kárpáti egészségi labdacok és azokból 6 dobozzal rendeltem, melynek
elhasználása után a bajom egészen elmúlt, dacára a sok mindenféle szernek, melyet eddig használ-
tam, egy sem volt sikerrel bajomnál.

Tisztelettel
Kürty Károly

Igen tisztelt Friedrich ur! Sziveskedjék két tükeroset kárpáti egészségi labdacsaiból megküldeni,
azoknak jó hatásáról tökéletesen meg vagyok győződve.

Hottinger Jakob.

Tekintetes gyógyszerész ur! Sziveskedjék rem névre nélkülözhetetlen kárpáti labdacsaiból
3 tükeroset utánvétellel megküldeni. Mivel már sok éven át gyomorjécsékben szenvedtem és
jóhatású labdacsaik bajom segítségem. Isten tartsa ön egészségben, hogy még sok szenvedőnek
segítségére lehessen.

Tetzel Mátyás.

Tekintetes gyógyszerész ur! Kérem, legyen szives 4 tükeros kárpáti egészségi labdacso-
t küldeni, legholdogabbnak érzem magam, hogy ezen ön jó labdacsaik használhatom, talán már meg
is haltam volna, ha ön labdacsaik nem használtam volna, másoknak ajánlva mindenki dicseim a
jóhatású labdacsaik.

Tisztelettel
Szolien Vilma.

Tekintetes gyógyszerész ur! Kér-m ismét 5 tükeros azon jóhatású kárpáti egészségi labda-
csokból, melyek nekem igen hasznosak s míg csak élek, ki nem hagyom fogyni házzammál, mert
mint nekem, úgy a családomra nézve igen hasznosak.

Tisztelettel
Reinard Daffé

Tekintetes gyógyszerész ur! Legyen szives ismét, harmadszor is egy tükeroset kárpáti labda-
csoiból küldeni, mert multkorik nagy hatásal voltak reám és családomra nézve, s egy tüdőgyula-
dásban levő betegre nézve is; s azért az istentől nagy áldást kívánunk és sokáig éltesse a gyógy-
szerész urat.

Varga József.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Közégi és gyámi rovatos iven, hivatalos nyomtatványok
MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

salragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.